

розуміння іміджу як соціокультурного явища, іміджмейкерства та його особливостей як форми сучасної комунікації, психологічних властивостей іміджу та технологій створення і управління власним іміджем [4].

Теоретичний курс вибіркової дисципліни охоплює 9 тем, що націлені на висвітлення різних аспектів іміджу в педагогічній сфері, у т.ч. ретроспективи зародження та розвитку явища «іміджу», типізації іміджу та його функцій, структури іміджу особистості та характеристики його окремих складників, зовнішнього вигляду особистості у структурі іміджу, ролі моди у створенні іміджу особистості, побудови ефективного іміджу-образу, особистостей створення ділового іміджу та феномену лідерства і харизми особистісного іміджу; а також створенню корпоративного іміджу закладу освіти.

Практична частина курсу складається з низки практичних робіт та тренінгів, під час яких студенти навчаються складати портретну характеристику людини (на прикладі публічної особи), здійснювати самооцінювання складників особистісного іміджу (за О. Змановською), формувати стратегію управління особистим іміджем та обирати відповідні технології, здійснювати самопрезентацію у спілкуванні, порівнювати моделі формування іміджу організацій та обирати оптимальну для закладу освіти.

Досвід реалізації вибіркового курсу «Іміджелогія» свідчить про його актуальність та затребуваність серед студентської молоді.

Список літератури

1. Барна Н.В. Іміджелогія: Навч. посіб. для дистанційного навчання /За наук. ред. В. М. Бебика. – К.: Університет «Україна», 2008.– 217 с.

2. Корнієнко В. О., Денисюк С. Г. Імідж політичного лідера: проблеми формування та практичної реалізації: Монографія. – Вінниця: УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2009. – 145 с.

3. Освітньо-професійна програма «Професійна освіта. Технологія виробів легкої промисловості (швейні вироби)» другого (магістерського) рівня вищої освіти: Хмельницький національний університет. URL: <https://khnmu.edu.ua/015-posh-m-op/>

4. Силабуси освітніх компонент підготовки здобувачів вищої освіти за спеціальністю 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями): Кафедра технологічної та професійної освіти і декоративного мистецтва Хмельницького національного університету. URL: <http://surl.li/hbbhl>

УДК 37.013.42 : 377.35

Красильникова Г. В.

д-р пед. наук, професор
професор кафедри технологічної та
професійної освіти і декоративного мистецтва
Хмельницького національного університету

Козловська А. С.

магістр гуманітарно-педагогічного факультету
Хмельницького національного університету

Фісюк А. Б.

магістр гуманітарно-педагогічного факультету
Хмельницького національного університету

СУЧАСНІ МЕХАНІЗМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ОРІЄНТАЦІЇ В ЗП(ПТ)О

Сьогодні світ стрімко змінюється, динамічно розвивається ринок праці, з'являються нові професії. За даними звіту «Майбутнє професій» Всесвітнього

Економічного Форуму в Давосі, до 2025 року можуть з'явитися 97 мільйонів нових ролей, які будуть більш пристосовані до нового розподілу праці між людьми, машинами та алгоритмами у 15 галузях економіки. Водночас, статистичні дані свідчать, що багато випускників шкіл обирають майбутні професії не за покликанням, що не відповідають їхнім здібностям, не сприяють їх особистому розвитку, ринок праці все гостріше відчуває потребу у кваліфікаціях, що здобуваються у закладах професійної (професійно-технічної) освіти (ЗП(ПТ)О), а держава марно витрачає кошти на їх підготовку [1, с.5-6].

Відтак, для свідомого вибору траєкторії своєї майбутньої професійної діяльності молодь потребує допомоги з боку закладів професійної (професійно-технічної) освіти (ЗП(ПТ)О) в орієнтуванні у світі професій шляхом професійної орієнтації. Поняття «професійна орієнтація» в Концепції державної системи професійної орієнтації населення тлумачиться як «науково обґрунтована система взаємопов'язаних економічних, соціальних, медичних, психологічних і педагогічних заходів, спрямованих на активізацію процесу професійного самовизначення та реалізації здатності до праці особи, виявлення її здібностей, інтересів, можливостей та інших чинників, що впливають на вибір професії або на зміну виду трудової діяльності» [2].

Однією з ланок професійної орієнтації є професійне консультування, основним завданням якого є розвиток зацікавленості людини до проблеми вибору професії, формування спрямованості та мотивації до вибору професії, стимуляція та активізація внутрішніх сил людини на розвиток своїх потенційних можливостей і на досягнення поставленої мети [3, с. 23].

Філософським, соціологічним, соціально-економічним аспектам професійної роботи присвячені праці вітчизняних учених і педагогів-практиків (О. Балл, М. Бех, С. Гончаренко, І. Зязюн, Г. Костюк, В. Кремень, Ю. Мальований та ін.). Психолого-педагогічні та організаційні основи підготовки молоді до вибору майбутньої професії обґрунтовано в працях (П. Атутов, Г. Левченко, В. Мадзігон, В. Моляко, Є. Павлютенков, М. Тименко, С. Чистякова, Б. Федоришин тощо).

Розбудова системи професійної орієнтації та професійного консультування в ЗП(ПТ)О має велике значення для учнів при виборі професії та плануванні своєї кар'єри, що дозволяє оцінити власні інтереси, навички та особистісні здібності і якості, а також зробити обґрунтований вибір щодо свого майбутнього професійного шляху. Основні механізми професійної орієнтації та професійного консультування в системі професійної освіти містять:

1. Інформаційно-комунікаційні технології (Інтернет, веб-сайти, електронні ресурси, соціальні мережі тощо) для надання доступу до інформації про різні професії, ринок праці, освітні програми та можливості навчання.

2. Кар'єрні тести та анкети. Застосування спеціальних тестів та анкет для виявлення інтересів, навичок, особистісних здібностей і якостей потенційних абітурієнтів.

3. Індивідуальні консультації фахівців-психологів для надання допомоги молоді з питань професійних цілей та рекомендації щодо вибору професії на основі власних уподобань з урахуванням здібностей і якостей.

4. Професійні заходи та активності (ярмарки, виставки, конкурси, майстер-класи тощо) для отримання практичної інформації про різні професії, вражень від реальної майбутньої роботи.

5. Професійна практика, підприємницькі проекти та стажування в компаніях чи організаціях, співпраця з роботодавцями тощо, що дозволяє отримати практичний досвід у межах майбутньої професії.

Крім цього, система професійної орієнтації учнів ЗП(ПТ)О може містити низку додаткових механізмів інформування та підтримки молоді, а саме: діяльність Центрів кар'єри; залучення роботодавців до процесу професійної орієнтації та консультування, зустрічі з представниками різних галузей; інформаційні ресурси та онлайн-платформи та ін. Схарактеризовані механізми сприяють усвідомленню учнями своїх професійних можливостей, власних інтересів та цінностей, інформують про ринок праці та потреби різних галузей. Вони допомагають учням зробити обґрунтований вибір щодо свого професійного майбутнього та планувати свою кар'єру з упевненістю та відповідальністю.

Список літератури

1. Професійна орієнтація у Новій українській школі : за результатами реалізації Програми «EU4Skills», 2020. – 36 с.
2. Про затвердження Концепції державної системи професійної орієнтації населення: Постанова КМУ від 17 вересня 2008 р. N 842 (зі змінами). URL: <https://tinyurl.com/mrytkwcn>
3. Коропецька О. М. Психологічні основи професійної орієнтації та самореалізації особистості. Навчальний посібник. – К. : КНТ, 2016. – 438 с.

Левун Г. Г.
асистент кафедри іноземних мов
Національного університету водного господарства
та природокористування

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОРИГУВАЛЬНОГО ЗВОРОТНОГО ЗВ'ЯЗКУ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНИХ НАВИЧОК У ЗВО

Процес розвитку іншомовної комунікативної компетенції є досить непростим, на цьому шляху студенти можуть стикатись з певними труднощами, які призводять до появи помилок. Саме тому важливим є забезпечення викладачем своєчасного та правильного коригувального зв'язку з метою їх виправлення та попередження появи нових.

Залежно від виду навчального завдання необхідно обрати доцільний варіант виправлення неточностей. Помилки, допущені в усному мовленні здобувача можуть бути виправлені наступними способами:

Повтор. Викладач може, повторивши сказану студентом фразу, виділити за допомогою інтонації ту частину висловлювання де було допущено помилку.

Питання або твердження. Можна, наприклад, вказати на помилку за допомогою таких фраз як „Good try, but that's not quite right” [2, с. 144].

Підказка. Добре підходить для того щоб нагадати студенту правила вживання вивчених раніше лексичних одиниць, які він забув. Це може бути якесь окреме слово, на кшталт «tell», щоб вказати на те, що в даній ситуації необхідно вжити саме його, а не, до прикладу, „say“.

Перефразування. Техніка виправлення помилок, за якої викладач озвучує коректну версію речення, сказаного здобувачем, перефразувавши його висловлювання. Наприклад:

Student: She said me I was late.

Teacher: Oh, so she told you you were late, didn't she?